

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและอธิบายการปฏิบัติของบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วยในโรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย สูดิ-นรีเวชกรรม อายุรกรรม ศัลยกรรมทั่วไป ศัลยกรรมกระดูก ศัลยกรรมทางเดินปัสสาวะ และ หู,ตา,คอ จมูก ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 229 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นกับการปฏิบัติของบุคลากรทางการแพทย์ เกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วย ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรักษาพยาบาล ด้านเวชระเบียน ด้านค่าใช้จ่าย ด้านข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรทางการแพทย์และกฎระเบียบของโรงพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาจากกรอบแนวคิด ตัวแปรในการศึกษา สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน การปฏิบัติของบุคลากรทางการแพทย์ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.72

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรทางการแพทย์มีความคิดเห็นและการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ในการหาความสัมพันธ์ พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีเพศ สถานภาพสมรส และการอบรมเรื่องสิทธิผู้ป่วยต่างกันมีการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่ง คุณวุฒิทางการศึกษา หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานต่างกันมีการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) อายุ ประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติของบุคลากรทางการแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนความคิดเห็นมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติของบุคลากรทางการแพทย์ เกี่ยวกับสิทธิที่จะรู้ของผู้ป่วย

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเรื่องสิทธิผู้ป่วยหรือให้มีการเผยแพร่เรื่องเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วยทางสื่อต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์มีความรู้ ความตระหนักในเรื่องสิทธิของผู้ป่วยเพิ่มขึ้น บุคลากรทางการแพทย์ทุกระดับ ควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการรักษาพยาบาล เพื่อที่จะได้ให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยตรงกันและเนื่องจากยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน จึงควรมีการกำหนดระเบียบ ข้อตกลงที่ชัดเจนในเรื่องสิทธิผู้ป่วย เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องต่อไป